

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 23 september 2013

Zaak: S.12.0130.N

VENNOOTSCHAPPEN

Coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Duur en ontbinding

SOCIETES

Société coopérative à responsabilité limitée – Durée et dissolution

Op grond van artikel 45 W.Venn. kan een vennoot de gerechtelijke ontbinding van de vennootschap vorderen op basis van wettelijke redenen. Artikel 386, 3° W.Venn. herneemt de mogelijkheid tot gerechtelijke ontbinding specifiek in de context van een CBVA. Gelijkwaardige bepalingen zijn terug te vinden voor een BVBA (art. 343 W.Venn.) en een NV (art. 645 W.Venn.). Artikel 386, 3° W.Venn. vermeldt echter niet uitdrukkelijk wie vorderingsgerechtigd is. Idem voor de BVBA en de NV. Vraag is dan ook of deze vordering enkel door de vennoten, of ook door derden belanghebbenden kan worden ingesteld.

In casu had de RSZ een vordering tot de gerechtelijke ontbinding ingesteld tegen een CBVA die in gebreke was gebleven om haar sociale zekerheidsbijdragen te betalen. Op 7 februari 2011 oordeelde het hof van beroep te Gent dat enkel de aandeelhouders en de vennoten – en niet iedere belanghebbende derde zoals bijvoorbeeld de RSZ – gerechtigd zijn tot het instellen van de vordering tot gerechtelijke ontbinding op grond van wettelijke redenen. Het Hof van Cassatie bevestigt thans de redenering van het hof van beroep, die overigens aansluit bij een meerderheidsopvatting in de rechtsleer.

4. VERVOER/TRANSPORT

Frank Stevens⁵

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van beroep Antwerpen (4de k.) 18 november 2013

Zaak: 2010/AR/3051

VERVOER

Zeevervoer – Aansprakelijkheid van de zeevervoerder – Beperking van aansprakelijkheid – LLMC-verdrag

TRANSPORT

Transport maritime – Responsabilité du transporteur – Limitation de responsabilité – Traité LLMC

Ten gevolge van een aanvaring tussen het binnenschip Verdi en de mijnenjager Aster liep dit laatste schip zware schade op. Geconfronteerd met de vordering tot schadevergoeding beriep de Verdi zich op de beperking van

aansprakelijkheid conform het LLMC-verdrag, dat in België ook toepasselijk is voor binnenschepen (art. 273 Zee-wet). De Belgische Staat, als eigenaar van de Aster, trachtte de beperking te doorbreken door voor te houden dat de Verdi “bewust roekeloos” gehandeld had in de zin van artikel 4 LLMC.

Het hof brengt vooreerst in herinnering dat de bewuste roekeloosheid moet bestaan in hoofde van de persoon die de beperking inroept (*in casu* de scheepseigenaar). Gedragingen van aangestelden of onderaannemers komen niet in aanmerking.

De Belgische Staat hield in essentie voor dat de eigenaar van de Verdi bewust roekeloos gehandeld zou hebben door het schip te laten varen met een onvoldoende gekwalificeerde bemanning. Het Hof oordeelt echter dat, zelfs indien bepaalde bemanningsvoorschriften overtreden zouden zijn, alleszins niet aangetoond was dat de scheepseigenaar op een bewust roekeloze manier een loopje had genomen met deze voorschriften. De vordering tot doorbreking van de beperking wordt derhalve afgewezen.

Hof Den Haag 26 november 2013

Zaak: 200.087.514

VERVOER

Zeevervoer – Cognossement – Aflevering zonder presentatie van het cognossement – Aansprakelijkheid van de bestemming

TRANSPORT

Transport maritime – Connaissance – Livraison sans présentation du connaissance – Responsabilité du destinataire

De Nederlandse koper van een partij cosmetica kwam aflevering van de goederen zonder presentatie van het cognossement, dat nog in handen was van de (onbetaalde) verkoper. De Nederlandse agent van de zeevervoerder erkende zijn fout, en vergoedde via zijn principaal de koopsom aan de verkoper. Vervolgens sprak hij de koper/bestemming van de koper aan in terugbetaling van dit bedrag.

Het Hof oordeelt dat de koper/bestemming op grond van ongerechtvaardigde verrijking gehouden is om het bedrag dat de zeevervoerder aan de verkoper/afzender had vergoed, aan de zeevervoerder terug te betalen. De eigen fout van de zeevervoerder (aflevering zonder presentatie van het cognossement) valt in het niet in vergelijking met het verwijtbare gedrag van de koper/bestemming, die wel de goederen in ontvangst heeft genomen maar nooit de koopprijs heeft betaald. De bewering van de koper/bestemming dat de kwaliteit van de goederen te wensen overliet en dat hij daarom niet gehouden was de (volledige) prijs te betalen werd *in casu* niet bewezen geacht.

⁵ Advocaat te Antwerpen.